

วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาลักษณะประชากรของผู้ชมโทรทัศน์ในเขต กรุงเทพมหานครที่รับชมรายการผู้หญิงถึงผู้หญิงและเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับชมความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อเนื้อหา และวิธีการนำเสนอของรายการโทรทัศน์ผู้หญิงถึงผู้หญิง ตลอดจนความพึงพอใจของผู้ชมจากรายการโทรทัศน์ผู้หญิงถึงผู้หญิง

ผู้วิจัยศึกษา เฉพาะกลุ่มประชากรในเขต วังทองหลางเท่านั้น และใช้ระยะเวลาในการศึกษาระหว่างเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม 2551 โดยใช้ขนาดตัวอย่าง จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามสำหรับกรอกด้วยตนเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ t -test การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA)

การวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้ชมในเขตวังทองหลาง ที่มีอายุ 20-25 ปี รายได้ 35,000 บาทขึ้นไป มีความพึงพอใจในรายการผู้หญิงถึงผู้หญิง โดยส่วนใหญ่จะติดตามรับชมรายการมากกว่า 1 ปี และมีความถี่ในการรับชมรายการ 5 ครั้ง/สัปดาห์ ระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการ 1 ชั่วโมง 30 นาที โดยส่วนใหญ่รู้จักรายการจากสื่อโทรทัศน์ และรับชมรายการที่บ้าน มีเหตุผลในการเปิดรับชมรายการ เพื่อรับรู้ประโยชน์จากเนื้อหาในรายการ และเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ประโยชน์ที่ได้รับคือเนื้อหาสาระรายการด้านครอบครัว และการนำเสนอของรายการให้ประโยชน์ด้านความรัก เนื้อหารายการที่ให้ประโยชน์กับผู้ชมด้านความงาม จะมีผลทำให้ผู้ชมมีความพึงพอใจในรายการผู้หญิงถึง-ผู้หญิงมากขึ้น และผู้ชมมีความชอบในการนำเสนอเนื้อหารายการด้านสังคมและคิดว่ารายการควรนำเสนอเนื้อหาในเชิงลึกเกี่ยวกับปัญหาสังคม เพราะจะได้เพิ่มพูนความรู้ให้กับผู้ชม และรายการควรปรับปรุงด้าน ความทันสมัยของเนื้อหา การนำเสนอรูปแบบรายการด้านเทคนิคของรายการ และควรจะสอดแทรกแนวคิดที่น่าสนใจโดยมีการนำเสนอในเรื่องที่เปิดกว้างทางความคิด และคิดว่ารายการควรเน้นการนำเสนอเรื่องที่แปลกใหม่มากกว่า

This thesis has a tripartite structure. Collected are the demographical characteristics of selected viewers in Bangkok Metropolis of the “Woman to Woman” television program. Also investigated is the relationship between exposure behaviors and the opinions of viewers regarding the content and presentation techniques of the program. Finally, considered are the levels of satisfaction evinced by the viewers under study in regard to the program.

The sample population consisted of 400 viewers, all of whom were domiciled in Wang Thonglang district, Bangkok Metropolis. The study was conducted in the period between June and July 2008. The instrument of research was a self-administered questionnaire.

Techniques of descriptive statistics used in the analysis, formulation and tabulation of the data collected were frequency, percentage, mean and standard deviation. Additionally, *t*-test and one-way analysis of variance (ANOVA) were also utilized for testing purposes.

Findings are as follows:

The respondents had viewed the “Woman to Woman” television program for more than a year at a frequency of five times weekly. The length of viewing time was one hour and thirty minutes.

The majority had learned of the program in the course of watching television. They viewed the program at home. The reasons for viewing the program were to gain benefits from program contents and to use leisure time in a fruitful fashion. The principal benefit the respondents believed they gained from the program was a better knowledge of family relationships.

The respondents were also of the opinion that program presentations were in themselves educational. Their preference was for program contents that dealt with social issues. They were of the opinion that the program should present in-depth content pertaining to social problems since this led to members of the audience becoming more knowledgeable.

Respondents also believed that the contents of the program should be kept up-to-date. They were also of the opinion that program presentations should incorporate interesting concepts by presenting stories that encourage openness in thought. Finally, they believed that the program should present some new and unique stories.